

faa er det Analogien fra den islandske Sag, der har bevæget den ærede Minister til at gjøre denne Bemærkning, idet der nemlig i Lovforslaget om Island er optaget den Bestemmelse, at der ikke paa Island maa kræves nogen Afgift af Postdampskibet. Men det gaaer dog virkelig ikke an i et saadant enkelt Punkt at drage en Parallel mellem de færøiske og islandske Forhold, saaledes at man bliver staaende derved; det er umuligt. Saa føres man nødvendig langt videre og maa komme til en Revision af det hele Budget, hvorved det vilde stille sig paa en ganske an-

den Maade, end Tilfældet er nu. Vil den ærede Minister trække de nævnte 4,800 Rd. fra, saa bliver det desuden i ethvert Fald nødvendigt, at han da ogsaa paa Udgiftsfiden trækker Udgiften af 1000 Rd. til et Byggelaan fra; derom kan der ikke være Tvivl. Smidler-tid betragter jeg blot dette som nogle foreløbige Bemærkninger. Naar Spørgsmaalet forfølges videre af den ærede Minister, vil det naturligtviis komme nærmere til Behandling i sine Enkeltheder, og jeg skal derfor ikke opholde mig videre derved.

Da ikke flere ønskede at ytre sig, sluttedes Forhandlingerne om Lovforslagets § 20, og man gik til Afstemning, hvorved den nævnte Paragraph (see Tillæg A. Sp. 2409). vedtoges eenstemmig med 48 Stemmer.

Derefter fattes Lovforslagets § 21: „Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet“ samt „De under Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet forterende Instituter med særegne Fonds“, med de dertil deels af det 8de kongevalgte Medlem (Ussing), deels af den 1ste Landsrådsmand for 1ste Kreds (Madvig) stillede Endringsforslag under Forhandling.

Ussing: Det Endringsforslag, jeg har stillet, gaaer, som det høie Thing vil see, ud paa, at Bevillingsposten „til Indretning af en Examinationskommission for Theologer . . . 3,500 Rd.“ skal bortfalde. Jeg har ikke bebudet dette Forslag ved første Behandling, fordi jeg havde ønsket, at Andre vilde tage sig af denne Sag. Da det imidlertid ikke er skeet, har jeg efter min Opfattelse ikke kunnet lade den ligge. Det er ikke Realiteten af dette Spørgsmaal, om det kan ansees at være hensigtsmæssigt at afskaffe det nuværende Universitets Examina for Theologer, som jeg skal behandle, men derimod maa jeg udtale den Formening, at det er et Spørgsmaal, som efter sin Natur i alt Fald ikke egner sig til at afgjøres ved en finansiel Bevilling. Det maa, forekommer det mig, allerede synes noget besynderligt, naar man, dengang der var Spørgsmaal om en Omordning af Skolekærerexamen, har anseet det for rigtigt, at denne Sag behandlede

som en Lovgivnings Sag, og naar Regjeringen i nærværende Session har troet at burde søge Forholdene ved Styrmandsexamen ordnede ved Lov, at saa derimod Alt, hvad der vedkommer Provelsen af dem, der skulle indtræde i Landets Geistlighed, skulde kunne ordnes udelukkende administrativt, og det er Noget, som jeg heller ikke troer kan lade sig hævde. Jeg troer, at man maa sige, at det er et vigtigt Led i vor Kirkes, og da i enhver Kirkes Forfatning, hvilke Betingelser der er sat for dem, der skulde kunne blive Geistlige i denne Kirke, og som en egentlig og aldeles væsentlig Betingelse herfor har det hos os bestandig været anseet, at de vorbende Geistlige skulle være dannede og prøvede ved Universitetet. Vor Landslov, Christian den V.'s Lov indeholder derom en aldeles udtrykkelig Bestemmelse, som staaer i Spidsen for dens Bestemmelser angaaende Religionen og Geistligheden; den siger: „Enhver Indlændisk eller Udlandisk, som er tilfunds at lade sig bruge paa Prædikestolen, om han endskjøndt er Magister Philosophiæ, skal først tage af Professoribus Theologiæ i Kongens Universitet en Attestation om sin Fremmelse i Guds Ords Kundskab“, og dette er senere bestandig blevet fastholdt og anerkendt som en Regel, hvorfra der, saavidt mig bekjendt, ikke er gjort nogen Undtagelse. Man har senere indført en saakaldet Bispeexamen, som Theologerne under visse særegne Forhold